

ایوای هرات وای

زلزلهٔ مدهش هرات، فاجعهٔ بشری

تلفات و صدمات جانی و مالی ایکه بر نوع بشر و در هر جای جهان واقع گردد، باید احساس ترحم، افسوس و دلشکستگی انسان ها را سبب گردد. به عبارۀ دیگر فاجعهٔ بی سابقه و نهایت شدیدی که از جانب گروپ عرب فلسطین مقیم غزه بر یهودیان اسرائیلی «شاید هم مخلوطی از فلسطینیان منطقه» که اکثرأ جوانانی بودند در یک جشن بزرگ، حتماً مردم جهان را داغدار و متأسف ساخته است. به فرمودۀ حضرت سعدی:

چو عضوی ببرد آورد روزگار ** دگر عضو ها را نماند قرار**

مشاهده میکنیم که بدون اغراق دستگاه های خبر رسانی و مطبوعات جهانی بیشترین وقت خویش را به جزئیات این حادثه اختصاص داده اند، طوریکه اسم مصیبت «سپتمبر 11دیگری» را بر آن گذاشته اند و اسرائیل اعلام جنگ نموده است. قرار راپور های مختلفه تعداد تلفات در حدود 700 نفر تخمین گردیده است. البته کمک های بشری و فعالیت قوای مختلفهٔ ملکی و عسکری که فوری میسر گردیده از شمار بیرون می باشد!

در چنین حالت عزای بزرگی که حتی ناو های جنگی امریکایی هم آمادهٔ رزم «باکی؟» گردیده اند و تهدید و اعلام جنگ هم فراوان و انتقام گیری ها بیدریغ پیشکش میگردد، در گوشه ای از عالم و در شهری به نام «هرات» زلزلهٔ مدهشی تا به حال 2700 نفر خرد و بزرگ را بدیار عدم فرستاده و سرپناه های محقر گلی آنان را هم بر داشته و نداشتهٔ شان کاملاً تخریب نموده است. البته در چنین حالتی در زیر خروار ها

خاک محاسبه تلف شدگان مدفون گشته، از امکان بیرون است و مرگ و میر زخمی های بیوسيله، خود تراژیدی دیگر است!

پاسخ حمله اسرائیل بر منطقه غزه

بلی درست حدس زدید، بر عکس حمله بر اسرائیل، درینجا از کمک های بشری مجهز، سرپناه های مستریح مؤقتی، مواد غذایی، تیم صحنی کمکی و گروه بیرون کردن زخمی ها و تلف شدگان از زیر خاک، خبری نیست که نیست!

اینکه افغانستان در اصل هم مملکت فقیری بوده که هر گز آمادگی حوادث ناگوار طبیعی مانند زلزله، سیل و یا آتش سوزی و امثال آنرا نداشته است، شکی نیست، ولی با وسایل دست داشته امروزی و سرعت عملی که قوای هوایی دارد، فاجعه انسانی وحشتناک و مرگبار «هرات» را هم میشود ممالک زیادی با گوشه چشمی به خاطر آورد که حتی بیاد نمی آورد! از فحواي عملیات اولیای امور طالبان دانسته میشود که همان اندازه کمک های ناقصی که در دسترس است، در منطقه ارسال گردیده است.

باور بفرمایید که که جریان حادثه حمله غزه بر اسرائیل خبر مهم جهان باقی میماند و انتقام گیری همانطور که ظرب المثل یهودیان حاکیست «یک چشم با یک چشم» اجراء میگردد که سال های سال دنیایی از خون طرفین آن منطقه ای از جهان را رنگ خواهد داد..... سرزمین عرب فلسطین را..... اما هرات چه میشود؟ گوشه سرپناه محقری که به خاک یکسان شده است اگر صاحبی هم از آن درقید حیات باقی باشد، در ماتم عزیزان میسوزد و در کنج دیواری در حسرت سققی خواهد نالید.... ایوای هرات وای!